

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Η. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΛΑΓΩ
ΜΟΛΩΝΟΣ 111, 10678 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 3814300 & 9 ΦΑΞ: 210 3814308
ΚΙΝ: 6945 828974 ΑΜ ΔΣΑ: 294
e-mail: dk@kokkalis-law.com

Όμοιες είναι οι αποφάσεις του Μον. Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμούς: 5393/07, 5394/07, 5395/07, 5396/07 και 5392/07.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 5397/2007

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Αποτελούμενο από την Δικαστή Σταυρούλα Κουσουλού, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11-6-2007, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ : 1) αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα στην οδό Στουρνάρη αρ. 39 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς

αρ. 10 και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία, «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αρ. 130 και εκπροσωπείται νόμιμα και 4) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους αρ. 65 και εκπροσωπείται νόμιμα, τους οποίους εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος Ζαφειρία Μπλαζάκη ,και

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ : Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Πολίτης Ιωάννης Ξενοδοχειακή-Τουριστική Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα , η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Δημ. Κόκκαλη.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 23-2-07 αίτησή τους (αριθ. εκθ. κατ. 2514/07) ,η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

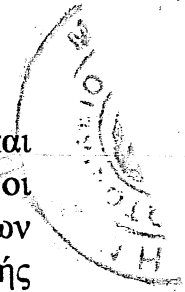
Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Με την ένδικη αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές - ερμηνευτές και ο τέταρτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας με τις προβλεπόμενες από τον ίδιο νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων είναι η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49. Ότι η καθής εταιρεία εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ», που λειτουργεί στην οδό

Αγ. Κων/νου αρ. 32 και Νικηφόρου στην Αθήνα, στα δωμάτια του οποίου έχει εγκαταστήσει δέκτες τηλεοράσεων και ραδιοφώνου από τους οποίους μεταδίδονται καθημερινά ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, και ότι αρνείται να συμφωνήσει και να καταβάλει οποιαδήποτε αμοιβή στους αιτούντες. Με βάση δε αυτό το ιστορικό, ζητούν : α) να καθοριστεί το ύψος της προαναφερόμενης -εύλογης και ενιαίας -αμοιβής για την εκμετάλλευση από την καθής του ρεπερτορίου τους, όπως περιγράφεται στην αίτησή τους, δηλαδή την ελεύθερή δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης της πελατείας της, μέσω δεκτών τηλεόρασης και ραδιοφώνου που έχει εγκαταστήσει σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της, σε όλα τα μεταδιδόμενα έργα και προγράμματα από όλους τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς που μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια σε εικοσιτετράωρη βάση ασυρμάτως και κυρίως των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας για το διάστημα των ετών 2003-2006 στο ποσό των 0,1 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 36,5 ευρώ ανά δωμάτιο κατ' έτος, και συνολικά για τα 56 δωμάτια του ξενοδοχείου της καθής 2.044 ευρώ για τα έτη 2003-2006 και β) καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τέσσερις αιτούντες ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, 25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5% για τους τραγουδιστές. Επίσης, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση ζητούν να υποχρεωθεί η καθής να καταβάλει προσωρινά σε κάθε αιτούντα τα παραπάνω ποσά πλέον Φ.Π.Α. 19% άλλως το ήμισυ των παραπάνω ποσών και να καταδικαστεί στη δικαστική τους δαπάνη ύψους 1.200 ευρώ, η οποία καλύπτει έξοδα σύνταξης και κοινοποίησης εξώδικων, αιτήσεων, αμοιβή δικηγόρου κ.λ.π. Η αίτηση με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 686 επ. του ΚΠολΔ και άρθρο 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993) και είναι επαρκώς ορισμένη, διότι περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία που θεμελιώνουν αυτή σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από τους αιτούντες κατά της καθής (άρ. 118,216 και 688 παρ. 1 του ΚΠολΔ). Ειδικότερα για την πληρότητα του δικογράφου της αίτησης ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση των αιτούντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αρκεί η αναφορά στο δικόγραφο αυτής, ότι οι αιτούντες οργανισμοί εκπροσωπούν όλους τους δικαιούχους της κατηγορίας τους εντός της ελληνικής επικράτειας, ως οι μόνοι και αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί του συνόλου αυτού, χωρίς να απαιτείται η ονομαστική απαρίθμηση όλων

των ημεδαπών δικαιούχων (ηθοποιών, τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών) των οποίων το περιουσιακό δικαίωμα διαχειρίζονται οι αιτούντες και των έργων αυτών, ούτε αναφορά των συγκεκριμένων συμβάσεων αμοιβαιότητας με τις οποίες ξένοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έδωσαν πληρεξουσιότητα στους αιτούντες οργανισμούς, καθώς και τα ονόματα των αλλοδαπών καλλιτεχνών τους οποίους εκπροσωπούν και τα έργα για τα οποία διαχειρίζονται τα πνευματικά δικαιώματα, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η καθής αίτηση, διότι ο νομοθέτης προς διευκόλυνση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δημιούργησε το μαχητό τεκμήριο του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του Ν. 2121/1993 για τη νομιμοποίηση των ως άνω οργανισμών προς παροχή δικαστικής προστασίας και απόδειξη αυτής, δοθέντος ότι η αναφορά, για την πληρότητα του δικογράφου, όλων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, καθώς και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, οι οποίοι έχουν αναθέσει στους ως άνω οργανισμούς τη διαχείριση εξουσιών που απορρέουν από το ένδικο περιουσιακό τους δικαίωμα, λόγω της πληθώρας τούτων, θα δημιουργούσε μεγάλες δυσκολίες στην αποτελεσματική προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων. Εξάλλου, η αίτηση του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 προσομοιάζει ως προς τη νομιμοποίηση με τις συλλογικές αγωγές, τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι πλέον μεμονωμένα άτομα, αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις για την προστασία συλλογικών συμφερόντων, στις οποίες απονέμεται η εξουσία να προστατεύσουν τέτοια συμφέροντα, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εν λόγω συλλογικού φορέα για το ορισμένο της αγωγής αυτής (βλ. Σ. Μαθθία, Μελετήματα ιδιωτικού δικαίου, έκδ. 1997, κεφ. 22, 23, σελ. 239 και 251, Αθ. Πουλιάδη, Η συλλογική αγωγή των ενώσεων καταναλωτών στο ελληνικό δίκαιο, ΕΛΔ 33,485). Περαιτέρω, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 δεν απαιτείται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου, διότι οι προϋποθέσεις αυτές αναφέρονται στα γνήσια ασφαλιστικά μέτρα, και κατ' επέκταση δεν συνιστούν αναγκαία στοιχεία για το ορισμένο της ένδικης αίτησης. Επίσης, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια, και εναπόκειται στο Δικαστήριο (Μονομελές Πρωτοδικείο) μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής, δηλαδή αν θα προκαταβληθεί, αν θα καταβάλλεται με δόσεις ή στο τέλος της χρήσης, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό, έχει πλέον εξουσία το Δικαστήριο, δικάζοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση μέρους της απαίτησης αυτής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728 επ. του ΚΠολΔ, εφόσον βεβαίως συντρέχουν

οι προϋποθέσεις της διάταξης του άρθρου 682 παρ. 1 του ΚΠολΔ, δηλαδή επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικειμένου κινδύνου, χωρίς τα ασφαλιστικά αυτά μέτρα να συνίστανται στην απαγορευμένη από το άρθρο 694 παρ. 4 του ΚΠολΔ ικανοποίηση δικαιώματος, και ως εκ τούτου, τα αντίθετα υποστηριζόμενα από την καθής πρέπει να απορριφθούν, ως αβάσιμα. Είναι δε αυτή νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 46, 47, 49, 54, 55, 56, 57, 58 του Ν. 2121/1993, 682 επ., 728 παρ. 1ζ, 729 παρ. 2 του ΚΠολΔ). Το αίτημα επιδίκασης δικαστικής δαπάνης 1.000 ευρώ, είναι νόμιμο μόνο για εκείνα τα έξοδα που αφορούν την άσκηση και συζήτηση της ένδικης αίτησης (άρ. 176 του ΚΠολΔ), ενώ ως προς τα λοιπά έξοδα, που δεν συγκαταλέγονται μεταξύ των αποδιδόμενων, κατά τη διάταξη του άρθρου 189 του ΚΠολΔ, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί αυτή περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων, ήτοι Τρύφωνος Παπουτσή των αιτούντων και Νικολάου Καραγιάννη της καθής, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του παρόντος δικαστηρίου, και των εγγράφων, που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων και έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές ερμηνευτές και ο τέταρτος για τις δισκογραφικές εταιρείες – παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του Ν. 2121/1993, και η λειτουργία καθενός από αυτούς εγκρίθηκε με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους ως άνω οργανισμούς τη διαχείριση εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα, καθώς και την τήρηση των διατάξεων του ως άνω νόμου και του κανονισμού τους (άρ. 54 παρ. 5). Επομένως, οι αιτούντες οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-νομιμοποιούνται να αξιώσουν, με κατάρτιση συμβάσεων ή σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικά την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή από τους χρήστες, οι οποίοι χωρίς την άδεια των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και την καταβολή της αντίστοιχης αμοιβής προβαίνουν στη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και παρουσίαση έργων και

προγραμμάτων, στα οποία συμμετέχουν οι ως άνω δικαιούχοι-μέλη των αιτούντων οργανισμών. Εξάλλου, οι αιτούντες υποχρεούνται να προβαίνουν σε σχετικές διαπραγματεύσεις με - τους χρήστες προς κατάρτιση συμφωνιών για την εύλογη αμοιβή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθής ανώνυμη εταιρεία εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ», που βρίσκεται στην οδό Αγ. Κωνσταντίνου αρ. 32 στην Αθήνα, το οποίο έχει καταταγεί στην κατηγορία των 3 αστέρων και διαθέτει 56 δωμάτια. Στα δωμάτια αυτά η καθής είχε εγκαταστήσει προς ψυχαγωγία των πελατών της κατά το επίδικο διάστημα των ετών 2003-2006 δέκτες τηλεόρασης, οι οποίοι είναι συνδεδεμένοι με κεντρική κεραία από την οποία λαμβάνεται σήμα από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, έτσι ώστε οι πελάτες της που κάνουν χρήση των δωματίων κατά την προσωρινή διαμονή τους να έχουν την ευχέρεια να παρακολουθούν οποιοσδήποτε από τις τηλεοπτικές εκπομπές επιθυμούν. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί στα προγράμματά τους περιλαμβάνουν και την εκτέλεση (έμμεση με τη χρήση υλικών φορέων) οπτικοακουστικών έργων, στα οποία βέβαια περιλαμβάνονται και έργα στα οποία έχουν πνευματικά δικαιώματα τα μέλη των αιτούντων συνεταιρισμών. Κατά την άποψη της νομολογίας (ήτοι αποφάσεις ΕΑ 7593/05, ΕΑ 7594/05 και ΕΑ 7595/05), την οποία ακολουθεί και το παρόν δικαστήριο, η διάθεση των τηλεοπτικών συσκευών από την καθής και η χρήση στην οποία προβαίνουν οι πελάτες της δεν δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε να κριθεί ότι πρόκειται για δημόσια εκτέλεση του έργου, η οποία δημιουργεί υποχρέωση της καθής να ζητήσει άδεια από τους αιτούντες προκειμένου να γίνεται η χρήση, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, και συνεπώς την κατάφαση της συνδρομής προσβολής του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και γέννησης αξίωσης αποζημίωσης. Και τούτο, διότι το δωμάτιο του ξενοδοχείου δεν είναι δημόσιος χώρος, αλλά αποτελεί προσωρινή κατοικία του προσώπου που κάνει χρήση αυτού, το οποίο (πρόσωπο) παρακολουθεί εκπομπές ιδιωτικώς κατ' επιλογήν του και όχι κατ' επιλογή των υπευθύνων της καθής ξενοδοχειακής επιχείρησης, η οποία πέραν της εγκατάστασης της κεραίας και των συσκευών στα δωμάτια δεν έχει εμπλοκή στη χρήση αυτών, οι ένοικοι δε του ξενοδοχείου δεν είναι ένα νέο κοινό, αλλά ένα κοινό που είχε ήδη τη δυνατότητα να παρακολουθεί το πρόγραμμα από τη μόνιμη κατοικία του. Περαιτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι η ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση του έργου αποτελούν αυτόνομους τρόπους οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου και από την έννοια της μετάδοσης συνάγεται ότι η λήψη του μεταδιδόμενου έργου από τον εκάστοτε χρήστη δεν αποτελεί προσβολή της εξουσίας μετάδοσης, αφού η δυνατότητα λήψης του προγράμματος

είναι φυσικό αποτέλεσμα της διαδικασίας εκπομπής και ως εκ τούτου είναι πράξη ελεύθερη από τη σκοπιά της πνευματικής ιδιοκτησίας ούτε δε για συνταγματικούς και πρακτικούς λόγους μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάγεται στο γενικό περιουσιακό δικαίωμα εκμετάλλευσης του δημιουργού. Κατά συνέπειαν, πιθανολογείται ότι η καθής με την εγκατάσταση των δεκτών τηλεόρασης στα δωμάτια του ανωτέρω ξενοδοχείου, που εκμεταλλεύεται, και τη λήψη προγραμμάτων των τηλεοπτικών σταθμών, στα οποία προγράμματα περιλαμβάνεται και η προβολή οπτικοακουστικών έργων, επί των οποίων έχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τα μέλη των αιτούντων συνεταιρισμών, δεν προβαίνει σε δημόσια εκτέλεση των έργων και δεν απαιτείται να λάβει απ' αυτούς προηγούμενη άδεια και, ως εκ τούτου, δεν υποχρεούται σε καταβολή εύλογης αποζημίωσης ως προσβάλλουσα παράνομα και υπαίτια το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας των μελών τους. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει ν' απορριφθεί η ένδικη αίτηση ως ουσία αβάσιμη. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της καθής πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των αιτούντων, λόγω της ήττας τους στην παρούσα δίκη (άρ. 176 ΚΠολΔ), όπως αυτά ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

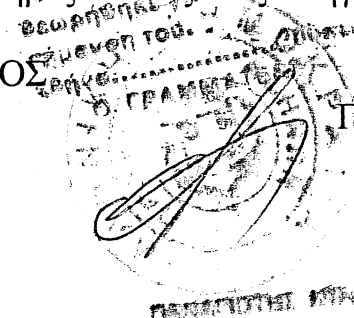
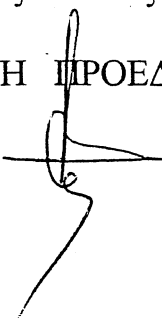
Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Απορρίπτει την αίτηση, και

Καταδικάζει τους αιτούντες στα δικαστικά έξοδα της καθής, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των διακόσια (200) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους, στις 29-6-07

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

